

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.120/2013/4.szám

A Kúria Horváth, Tari & Olaszy-Kiss Ügyvédi Iroda, ügyintéző: Dr. Olaszy Kiss Gyula ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Győri Törvényszék 2012. november 6. napján kelt 30.K.27.009/2012/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Győri Törvényszék 30.K.27.009/2012/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30 000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak hely nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes a 68 %-ot meghaladó, több parcellát is érintő túligénylésre tekintettel elutasította a felperes 2009. május 5-én benyújtott egységes területalapú támogatási kérelmét. Egyidejűleg szankcióként 2 719 929 forint levonást állapított meg a felperes következő három támogatási évre vonatkozó támogatási kérelmei terhére .

Az alperes a felperes jogsértését a 2009. november 16-án, 17-én, és 2010. január 11-én lefolytatott ellenőrzés, valamint 2009. november 4-én az alperes által kezdeményezett adategyeztetésre adott felperesi válasz alapján állapította meg.

A felperes keresete folytán eljáró Győri Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. A kereseti kérelemhez kötöttségre hivatkozással az alperes határozatának jogszerűségét a felperes által hivatkozott 796/2004/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 68. cikk (1) és (2) bekezdése alapján bírálta el. Az ítéleti álláspont értelmében a felperes támogatás iránti kérelmét a 36/2009. (IV. 3.) FVM rendelet szerinti „hasznosítás” fogalmához kellett volna kötnie és szemben a földhasználati nyilvántartás esetleges adataival, csak azon parcellák esetében előterjeszteni, amelyek ténylegesen rendelkezése, hasznosítása alatt álltak a kérelem benyújtásakor. Nem álltak fenn az EK rendelet mentesülési szabályainak alkalmazási feltételei azért sem, mivel a felperes csupán az alperes helyszíni ellenőrzését követően és az adategyeztetésre történő felhívás után tájékoztatta az alperest a támogatási kérelmében található szabálytalanságokról.

A felperes felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben a Törvényszék ítéletének megváltoztatását, másodlagosan pedig új eljárás lefolytatását és annak megfelelő új határozat hozatalára kötelezését kérte. A felülvizsgálati eljárásban keletkezett költségei megtérítésére is igényt tartott. Indokolása értelmében az alperes által kiküldött adategyeztető lapon tájékoztatta az alperest arról, hogy nem jogosult a vitatott parcellákkal összefüggésben támogatásra. Mivel ezzel kötelezettségének eleget tett, nem volt vétkes a túligénylésben. Mivel a felperesnek - előzetes értesítés hiányában - nem volt tudomása arról, hogy az alperes mikor tartott helyszíni ellenőrzést, ezért az EK rendelet 68. cikk (2) bekezdésének kiterjesztő értelmezése lenne az, amennyiben vele szemben a mentesítő szabályt nem lehetne alkalmazni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a Törvényszék ítéletének hatályában történő fenntartását és felülvizsgálati eljárásban keletkezett költségeinek megfizetését kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között, a 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az EK rendelet 68. cikk jogosulatlan támogatás jogkövetkezményei alól mentesítő szabályai a perbeli esetben alkalmazhatóak-e.

Az EK rendelet a SAPS támogatások esetében a 36/2009. (IV. 3.) FVM

rendelet 13. (2) bekezdése, valamint a 37/2009. (IV. 3.) FVM rendelet 8. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a perbeli esetben.

A fenti rendeletekben visszahivatkozott EK rendelet 68. cikke azokat a kivételeket szabályozza, amikor az ügyfél mentesül a támogatáscsökkentés és kizárás mint lehetséges jogkövetkezmény alkalmazása alól. Az (1) bekezdés értelmében „[a]z I. fejezetben előírt támogatáscsökkentéseket és kizárásokat nem kell alkalmazni, ha a mezőgazdasági termelő tényszerűen pontos információt nyújtott be, vagy másképpen bizonyítja, hogy nem vétkes.” A (2) bekezdés szerint „[a]z I. fejezetben előírt támogatáscsökkentéseket és kizárásokat nem kell alkalmazni a támogatási kérelem azon részeivel kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan a mezőgazdasági termelő írásban értesíti az illetékes hatóságot arról, hogy a támogatási kérelem nem helytálló, illetve a benyújtása óta helytelenné vált, ha a mezőgazdasági termelőt még nem értesítették az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzés elvégzésére irányuló szándékáról, és az illetékes hatóság még nem értesítette a mezőgazdasági termelőt a kérelemben található bármiféle szabálytalanságról.

Az első albekezdésben említett, a mezőgazdasági termelő által szolgáltatott információ a támogatás iránti kérelemnek a tényleges helyzethez igazodó kiigazítását eredményezi.”

A Kúria (korábban a Legfelsőbb Bíróság) több összefüggésben is alkalmazta eddig mezőgazdasági támogatási ügyek kapcsán folytatott gyakorlatában az uniós jog „kimentő” rendelkezéseit (lásd például: a 2010. június 7-én meghozott Kfv.IV.39.062/2009/4. számú ítéletet). Főszabályként olyan esetekben látott lehetőséget a mezőgazdasági termelőre nézve hátrányos jogkövetkezmények alóli mentesítő szabályok alkalmazására, amikor a jogsértő helyzet a mezőgazdasági termelő vétkességétől függetlenül állt elő, adott esetben abban az alperesi közrehatás is felismerhető volt.

Állattartási támogatási ügyben az egyezően rendelkező (és a perben alkalmazandó EK rendeletet hatályon kívül helyező) 1122/2009/EK rendelet 73. cikkével összefüggésben a Kúria megállapította, hogy „[a] mentesülést garantáló uniós rendeleti szabály az adatbejelentésen nyugvó jogszerűséghez képest a tényekhez kötött jogszerűséget védi a közigazgatási jogban idegen, vétkességen alapuló felelősség alóli kimentést biztosító szabállyal.”

A Kúria eddigi gyakorlatából megállapíthatóan - jogszabály eltérő rendelkezései hiányában - az EK rendelet 68. cikkének helyes értelmezése esetén a gazdálkodó akkor mentesül a hátrányos jogkövetkezmények alól,

- ha a támogatási kérelme tényszerű adatokra támaszkodik,
- avagy lévén hogy felelőssége a jogsértésért nem objektív, hanem vétkességi alapú, egyéb módon bizonyítja a jogsértésben való vétlenségét,
- illetve akkor is, ha a kérelmét még a jogsértés hatóság általi

megállapítását megelőzően (a helyszíni szemle lefolytatását, az adategyeztetést megelőzően) helyesbíti, azaz a jogsértést kiküszöböli.

A kifejtettek alapján a Törvényszék helyes tényállás megállapítása és a jogszabályok helyes értelmezése mellett jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a vitatott blokkok tekintetében csupán az adategyeztetésre felszólító végzés kézbesítését követően, tehát olyan időben igazította támogatás iránti kérelmét a tényszerű adatokhoz, amikor az alperes a jogsértést már megállapította. Az adategyeztetésre történő felhívás ugyanis a közigazgatási eljárás részeként, a felperes kérelmében foglaltak valóságának ellenőrzése kapcsán merült fel. Függetlenül tehát attól, hogy a felperesnek nem volt tudomása a helyszíni ellenőrzés lefolytatásáról, tényszerűen nem volt vitatható, hogy a felperes olyan területek után is igényelt támogatást, amelyeket nem hasznosított, és ezt a jogsértést önként nem, csak azután korrigálta, amikor az alperes adategyeztetésre szólította fel.

A fenti indokolás fényében a Kúria a jogszerű törvényszéki ítéletet a Pp. 274. § (3) bekezdésére tekintettel hatályában fenntartotta.

A felperes eredménytelen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Ugyancsak pervesztességére tekintettel kötelezte a Kúria a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2014. január 21.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő